

[Søgaard.]

således at fejl kan rettes og et godt grundlag for en videre udbygning kan finde sted. Der må naturligvis være et mindstemål af samarbejdsbestræbelser, som enhederne skal opfylde, og det må da være op til den konsulentbistand, der er tale om i lovforslaget, i disse tilfælde at føre tanken ind i de rigtige baner.

Et af de problemer, det vel ofte har knebet med at løse i forsvaret, er kommunikationen både opad og nedad; mangel på forståelse af hinandens synspunkter i aktuelle situationer har vel nogle gange givet anledning til uheldige forhold. Dette problem kan med dette lovforslag løses i samme udstrækning, som de enkelte personelgrupper vil leve op til lovens ånd og i samarbejde tilstræbe et forbedret forhold gruppe imellem.

Når de videre reformbestræbelser med hensyn til uddannelse i forsvaret efterhånden bliver sat i scene, vil dette forslag parret med en rigtig udnyttelse af samarbejdsloven give forsvaret det praktiske og pædagogiske instrument, som kan give det klima, et moderne forsvar nu engang må have.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne tilsige et velvilligt og hurtigt medarbejderskab i udvalgsarbejdet.

Kristen Østergaard: Formålet med dette lovforslag om nye samarbejdsregler i forsvaret kan venstre anbefale. At fremme den enkeltes trivsel og styrke fællesskabet og øge forsvarets effektivitet gennem et aktivt medarbejderskab er så ophøjet et formål, at det kan forventes almindelig tilslutning.

Lovforslaget er som nævnt et resultat af det såkaldte klimaudvalgs arbejde, og det er derfor grundige undersøgelser og forarbejder, der er basis for forslagene; det skulle jo give en vis sikkerhed for, at forslagets enkelte bestemmelser er i orden med henblik på at opnå de opstillede formål.

Forsvarsministeren nævner selv i fremsættelsestalen, at lovforslaget har karakter af en rammelov. Jeg kan ikke lade være med at tilføje, at det vist er mildt sagt; det kan egentlig med rette tilføjes, at det nærmest er en bemyndigelseslov; deri mener jeg altså der ligger en videregående karakteristik.

Denne karakteristik begrundes jeg med, at det i lovforslagets kapitel II om talsmændene flere steder angives, at forsvarsministeren fastsætter nærmere regler. Det er vedrørende valggrupper, valg, talsmændenes virksomhed, behandlingen af sager, uddannelse af talsmænd, lempelse af tjeneste osv. Det er jo mange forhold, der er overladt til ministeren på det område. Kapitel III om talsmandsudvalg afsluttes også med en paragraf om, at forsvarsministeren fastsætter de nærmere regler for udvalgenes virksomhed. Og for at reglen ikke skal brydes, er det samme tilfældet i det kapitel, der omhandler kontaktudvalgene. Det er en bemyndigelseslov med en meget elastisk udformning.

Jeg medgiver den indrømmelse, at da det i virkeligheden drejer sig om noget nyt og noget bedre, der skal indføres i praksis i forsvaret, kan det være nødvendigt med nogen elasticitet; men jeg vil gerne sige, at under den kommende udvalgsforhandling vil venstre være interesseret i at høre noget nærmere om, hvad alle disse såkaldte nærmere regler går ud på.

At den gældende talsmandsordning af 1954 ikke har virket helt tilfredsstillende, fremgår jo af oplysningerne, og der er næppe tvivl om, at forslaget her om udbygningen og forbedringen af talsmandsordningen og — som noget nyt — oprettelsen af talsmandsudvalg vil fremme udviklingen hen imod de forhold, der er angivet i formålsparagraffen; men under studiet af lovforslaget har jeg ikke helt kunnet frigøre mig fra det indtryk, at det afsnit, som omhandler kontaktudvalgene, er noget i retning af, skal vi sige dobbeltkonfekt. Jeg ser ikke rettere, end at kontaktudvalgets område praktisk talt er dækket af talsmandsudvalgets område, i hvert fald for ca. 90 pct.s vedkommende. Det nævnes, at kontaktudvalget er på et højere niveau. Det forhold kan vi også se nærmere på i et udvalg. Det er jo et spørgsmål, om det kan være berettiget og begrundelse nok. I almindelighed må vi jo have en vis interesse i, at der ikke på forhånd gæbes over mere, end vi er i stand til at fordøje og behandle ordentligt, så ordningen kan komme til at fungere ordentligt i praksis.

Jeg må også erkende, at jeg er lidt usikker